

Krigsministeren og Marineministeren imod dette Forslag, saa jeg vil dermed betage Tingets Højre enhver Frygt for, at Forsvarssagen staar i Fare, hvis man ved grundige Undersøgelser skulde komme til det Resultat, at man ikke kan billige Ministerens Forslag. Men dermed ere skam Partiets Vanskeligheder ikke til Ende; for, ja rent ud sagt, vi maa jo tage Hensyn til Alliancen imellem Regeringen og de fri-konservative. Der ere vi bragte i et vanskeligt Forhold, og det vil vel komme til Udvikling i de fleste Sager og sikkert ogsaa i denne. Jeg beder blot ærede Medlemmer tænke sig, hvad der kunde gaa i Stykker i Retning af alle de Reformlove, der foreligge, hvis det skulde ske, at Højre med Tillæg af, hvad der af frikonservativt og radikalt og moderat og maaske endogsaa Reformpartiet kunde være tilbøjeligt til at slutte sig sammen og kunde blive Flertal imod den højtærede Minister. Tænk Dem, mine Herrer, den Alvor, der ligger i, hvad der kunde gaa i Stykker ved denne Lejlighed, og døm saa om, hvilke Vanskeligheder Højre stikker i i denne Sag. Naa, nu skal jeg sige, at aldrig er man uden Trøst, og det har jeg ogsaa her lidt at fremhæve for det høje Ting om. Jeg har observeret, at Trafikministerens Forslag ved tredje Behandling i Folketinget for Ministeriets Vedkommende blev enstemmigt vedtaget af Trafikministeren — de andre Ministre vare hindrede i at være til Stede —, saa jeg tror — kyndige Politikere have sagt mig det —, at deraf kan man bestemt slutte, at Alliancen imellem Regeringen og de fri-konservative ikke omfatter Esbjerg Havn. Altsaa, vi fra Højre kunne være rolige og uden Frygt for Baghold ved en Behandling af denne Sag; vi forlange blot rimelig Tid til dens Overvejelse, idet vi for Resten erklære os absolut enige om, at vi have den Opfattelse, at Sagen bør fremmes og fremmes saa hurtigt, som den med Rimelighed kan blive.

Hvad Lovforslagets Paragraffer angaar, har jeg nogle Indvendinger at gøre. Mod § 1 den, at det er angivet, at der skal anlægges 1,000 Fod Bolværk med 28 Føds Vanddybde udenfor. Der var ikke i Ministerens oprindelige Forslag stillet noget saadant i Udsigt, der var ikke nævnt nogen bestemt Vanddybde i dets § 1, og jeg tror, at det er en uheldig Forandring, der her er gjort. Men det skal jeg nu henstille, jeg lægger ikke videre Vægt paa det.

Derimod har jeg ganske alvorlige Indvendinger imod § 2, ifølge hvilken Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges

til efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 at ekspropriere Arealer, som det i det offentliges Interesse maatte skønnes nyttigt at besidde. Det Ord „nyttigt“ finder jeg ganske stridende mod Forordningen af 5. Marts 1845, saa jeg tror, at det vil være ganske nødvendigt for den højtærede Trafikminister at søge en af de nyere Ekspropriationslove, en af dem, der tillade Ekspropriation af Arealer, som man ikke har Brug for. Thi det tillader jo — derom bør vi være enige — Forordningen af 1845 ikke, den udtaler sig saa skarpt som muligt om, at ifølge den kan der kun eksproprieres til selve det Anlæg, der er Tale om; det staar udtrykkelig nævnt i Loven, hvortil der kan eksproprieres ved et Jernbaneanlæg; til selve Jernbanen, til de nødvendige Bygninger, til Boliger for Betjente og to andre Foranstaltninger. Den Lov lader sig jo sikkert nok ikke anvende her. Det kan man vel komme udenom ved, som sagt, at søge en af de nyere Ekspropriationslove, som tillade dette. Men det Ord „nyttigt“ finder jeg ogsaa stridende mod Begrebet: „Almenvællet“. Det er dette, der maa kræve, at et Areal eksproprieres. Jeg maa altsaa tro det nødvendigt ogsaa at forandre Ordlyden allerede af dette Hensyn.

Og Slutningen af § 2: „Staten tager heraf, hvad den maatte ønske; det øvrige Areal kan overdrages Esbjerg Kommune til Ekspropriationsværdi,“ synes jeg ligefrem — ja, jeg generer mig noget ved at sige det, men jeg har ikke noget andet Ord — er for gemytligt affattet. Staten tager heraf, hvad den maatte ønske; det øvrige kan overdrages Esbjerg Kommune til Ekspropriationsværdi — jeg tror, at ogsaa dette kommer man til at omredigere.

§ 3 vil jeg for mit Vedkommende modsætte mig, den vil jeg ikke stemme for. Begrebet Grundværdistigningsskat er efter min Opfattelse ikke afklaret og allermindst i den Affattelse, der er given her. Jeg tror ikke, at Tiden er kommen til, at man kan indføre det. Saa heldigt som det har været, at man har faaet denne Idé appliceret paa Slangerupbanen, saa uheldigt vilde jeg tro, at det maatte være, om man indførte den her ved denne Lejlighed og med denne Ordlyd; thi det vilde sikkert lede til de allergræsseligste Ting. Et er jo dog det, at man ved Slangerupbanen kan blive enig om en saadan Foranstaltning og derved forøge denne private Jernbanes Muligheder, et andet er virkelig det, at Staten vil indføre dette Begreb og indføre det saa uovervejeth, som det er ud-